

ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ ОСУМЊИЧЕНОГ

Изостанак формалне садржине и тачног броја члана о упозорењима осумњиченом не чини само због тога записник о саслушању осумњиченог незаконитим.

Из образложења:

Уколико у записнику о саслушању осумњиченог није констатовано упозорење из члана 13. став 3. Законика о кривичном поступку, наведена околност не доводи у питање законитост исказа осумњиченог уколико у записнику постоји констатација да је осумњичени поучен о свим правила која му припадају у кривичном поступку, а пре свега о праву на браниоца, о праву да није дужан да изнесе своју одбрану и да одговара на постављена питања, уколико му је саопштено шта му се ставља на терет.

Другим речима по налажењу овог суда у конкретном случају у свему је поступљено у смислу члана 89. став 2. Законика о кривичном поступку, осим што у записнику није констатовано упозорење у смислу члан 13. став 3. Законика о кривичном поступку, већ је наведено да је осумњичени поучен о својим правима, имајући у виду да према одредби члана 89. став 2. Законика о кривичном поступку орган који врши саслушање дужан да осумњиченом или окривљеном саопшти права из члана 13. став 3. Законика о кривичном поступку али није дужан да у записнику о саслушању унесе садржај тог члана и његову бројчану ознаку.

Такође дужност је органа да осумњиченом омогући поверљив разговор са браниоцем али није законска обавеза органа који води поступак да констатује да је обављен поверљив разговор што произилази из одредбе члана 89. став 10. Законика о кривичном поступку према којој се на исказу осумњиченог или окривљеног не може заснивати судска одлука само уколико осумњичени или окривљени није поучен о својим правима из члана 89. став 2. Законика о кривичном поступку.

По налажењу већа овог суда супротно жалбама окривљеног Н.Н., његовог браниоца, браниоца окривљеног М.М и окривљеног С.В., окривљеног В.М. и његовог браниоца, окривљеног И.А. и његовог браниоца, којима се оспорава садржина записника о саслушању Ј.П., закључак првостепеног суда који након свестране анализе утврђује да је исказ осумњиченог Ј.П. дат овлашћеним службеним лицима Министарства унутрашњих послова, је у свему законит и на њему као и његовој садржини се може заснивати судска одлука.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 ПО2 1/2010 од 14, 15, 16, 17, 18, 21. и 23. јуна 2010. године и пресуда Окружног суда у Београду - Одељење за ратне злочине Кв. бр. 4/06 од 12. априла 2009. године).

*Аутор сентенце: Стојан Петровић,
виши судијски помоћник Апелационог суда у Београду*